

Socialdemokratiet indser saa godt, at Landbostanden, særlig ved Kapitalens umaadelige Renteflugtning og ved den dobbelte Betsætning, som den er udsat for, baade paa Grund af Hørfornsskatten og som Følge af, at de maa tage deres Part af de indirekte Skatter, er uheldig stillet. Men Socialdemokratiets Repræsentanter ville heller ikke unblade at hjælpe dem med Vettelser ved Afstæffelse eventuelt af saadanne Skatter. Jeg mener, det er bedre at gøre det, end at indføre en Slags Betsyttelse ved Hjælp af Eksportpremier, som der har svirret Rygter om, eller paa anden Maade. Derved vilde man ikke gavne den store, almindelige Befolkning, og jeg tvivler ogsaa paa, at man vilde gavne Landbostanden. Det kan være, at 10 Ore pr. Pbd. Smør eller 5 Ore pr. Pbd. Flæst lige i Djebklivet vilde hjælpe nogle enkelte. Men de kunne være aldeles overbevisede om, at det vil gaa saaledes, at det hurtigt vil blive slugt netop af de Lande, som de udførte til, og ikke komme Landbostanden eller den danske Befolkning som Helhed til gode.

Det vil fremgaa af, hvad jeg har sagt, at vi ere stærke Modstandere af Told og indirekte Skatter, at vi ville have dem afløste af direkte Skatter i størst mulig Udstrækning, og at vi derhos mene, at en Formue- og Indtægtsstat er den heldigste, nota bene med stærkt stigende Skala. Jeg for mit Vedkommende tror, at ved flere af de Positioner, hvor Værditolden er indført, er det heldigt; men jeg antager, at for en enkelt Vedkommende, hvor det ogsaa vil have stor Betydning, vil det være uheldigt for Jaget. Men bliver jeg belært om noget andet, skal det ikke stille os ad. Efter de Oplysninger, jeg har givet, at den ikke er indført noget andet Sted i Verden, kunde vi jo nok vente med at indføre Værditold paa den Ting indtil vi havde set, hvordan det faldt ud andre Steder. Med Hensyn til Lüksustolden har jeg angivet min Stilling, og jeg vil gentage her, at det er meget vanskeligt at fastsætte, hvad Lüksusager er. Jeg kender kun en virkelig Lüksusgenstand her i Landet, og det er Kapitalister, men dem forlanger man jo ikke Skat paa. Alle de andre Ting — om det nu er Blomster eller Vin eller Tobak eller Kaffe o. s. v. — kan jeg ikke anerkende for Lüksusager, naar de ere blevne almindelige Nydelses- eller Forbrugs-genstande for den store Befolkning. Dermed være det langtfra sagt, at vi endnu ere naaede dertil, Brugen af italienske Roser er jo ikke almindelig, men det kunde være meget heldigt, om den kunde blive det. Jeg gaar med til at takke Kommissionen for de Nedsættelser, der ere skete paa Naar- og Hjælpestoffer,

og jeg vil her indføre en Tak til hele Kommissionen for dens Arbejde. Jeg ser ikke saaledes paa det, som det fra anden Side er blevet sagt, at det er meget lidt, der er lavet, og at det er et meget lille Resultat, der er kommet ud af dens Arbejde. Hvorledes end Toldlovens Behandling forløber her i Tinget, ser jeg i Kommissionens Arbejde et overordentlig stort Gode for de Folk, der senere skulde beskæftige sig med Sagen, eller for de Folk, der i det hele have Interesse af at beskæftige sig med vore Told- og Statteforhold. Hvad endelig angaar Forslaget om at faa disse Beparelser erstattede ved en Formue- og Indtægtsstat, kan jeg, som jeg sagde før, ligeledes gaa med dertil; men jeg maa gentage, at det forekommer mig, at Forslaget skulde have været sat i Forbindelse med en stigende Skala.

Maa jeg saa endelig sige, at der fra vor Side skal blive vist al mulig Smødekommen paa dette Spørgsmaals Omraade. Vi ere enige med Mindretallet og ville, om det skulde være, gerne gaa med til yderligere Nedsættelser paa Finanstolden, men det faar vi vel ikke Flertallet med til. Vi ville ogsaa vise Smødekommen over for den anden Side med Hensyn til Betsyttelsestolden. Vort Standpunkt er der ikke dette, at vi ville besygte overalt og altid; men vi staa paa det Standpunkt, at vi mene, at, hvor der er en Industri, der har et stort Antal Udøvere, vil det være uforsvarligt at lade en saadan Industri gaa til Grunde, den bør man opretholde ved en lempelig Betsyttelse, men maaste en Betsyttelse, der gradvis gaar ned. Det kunne vi ogsaa gaa med til. Man maa efter vor Mening ikke gaa hen og odelægge en stor Industri og derved stille disse Folk blot, alene for et Princip's Skyld. Det er det, jeg har en Følelse af, at Mindretallet, hvad Tobaksindustrien angaar, ikke har været rigtig klar paa. Men, som sagt, ved Udvalgsforhandlingerne ville vi nok komme hinanden nærmere ogsaa paa dette Spørgsmaal.

Finansministeren (Vüttichau): Der var meget i det Foredrag, den sidste ærede Taler, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (Olson) holdt, som fængslede min Opmærksomhed. Det fremgik, forekommer det mig, af hans Udtalelser, at han, ikke mindre end saa mange andre i denne Sal, har et aabent Dje for de Banfælgighederne, der i rigt Maal ere til Stede med Hensyn til Løsningen af den foreliggende Opgave. Han pegede paa, hvorledes en enkelt Forhandlingsgenstand, eller Objekt, nemlig Tobakken, for en Side i Samfundet kunde